FOND ZA HUMANITARNO PRAVO

Hag među nama

zbornik tekstova

O nama

Fond za humanitarno pravo osnovan je 1992. godine da dokumentuje i izveštava o povredama ljudskih prava u oružanim sukobima na prostoru bivše Jugoslavije, kao i da pruža pravnu zaštitu žrtvama pred domaćim sudovima i međunarodnim institucijama.

Naša misija

FHP se zalaže za donošenje modela i programa tranzicione pravde u postkonfliktnim društvima na prostoru bivše Jugoslavije, koji će osigurati odgovornost, služiti pravdi i sprečiti da se počinjena nedela ponove u budućnosti.

Program Tranzicione pravde

- Stvaranje Dokumentacionog centra
- Podsticanje javne rasprave o instrumentima za utvrđivanje istine i odgovornosti za povrede ljudskih prava u prošlosti
- Popis žrtava oružanih sukoba na prostoru bivše Jugoslavije
- Zastupanje prava žrtava na pravdu i reparacije
- Organizovanje seminara, treninga i letnjih škola za obrazovanje o instrumentima tranzicione pravde
- Razvijanje regionalne saradnje u oblasti dokumentovanja ratnih zločina, organizovanje javne rasprave o regionalnom modelu tranzicione pravde, i pružanje pravno-psihološke podrške žrtvama-svedocima u domaćim suđenjima za ratne zločine

e-mail: office@hlc.org.yu
web site: www.hlc.org.yu

FOND ZA HUMANITARNO PRAVO

Edicija: Pod lupom

Hag među nama

zbornik tekstova

Misija u Srbiji i Crnoj Gori

OEBS
ORGANIZACIJA ZA EVROPSKU BEZBEDNOST I SARADNJU

Objavljivanje ove knjige omogućila je
Misija OEBS-a u Srbiji i Crnoj Gori

Mišljenja izražena u člancima su stavovi autora,
i ne predstavljaju zvanične stavove OEBS-a.

Predgovor

Obaveza saradnje sa Međunarodnim krivičnim sudom za bivšu Jugoslaviju, koju je zajedno sa Dejtonskim sporazumom prihvatio Slobodan Milošević, jedina je pozitivna tekovina njegove vladavine. S obzirom da je u to vreme bio prihvaćen kao garant mira, on nije video da će mu ta vizionarska odluka doći glave, tako da će i sam jednog dana biti optužen za genocid i zločine protiv čovečnosti, ali je njegov potpis u Dejtonu prokrčio put za sve državljane Srbije i Crne Gore koji mu, zbog sumnji da su počinili slična zlodela, prave društvo u pritvoru Haškog tribunala.

Slobodanu Miloševiću s vremenom je postalo jasno da stvaranje klime gde je ubijanje onih koji nisu srpske nacionalnosti vrhovni dokaz patriotizma ne može proći bez posledica, i da će se Haški tribunal u jednom trenutku sigurno zainteresovati za njegov učinak u kampanjama etničkog čišćenja, masovnog ubijanja i zatvaranja civila. Stoga je ubrzo pokrenuta prava hajka protiv Tribunala, koja se nije stišala ni do današnjih dana. Počeli su da se iznalaze oni dobro znani razlozi, kako Ustav SR Jugoslavije navodno zabranjuje ekstradiciju lica drugim državama, ili da Haški tribunal nema legitimitet pošto ga nije osnovala Generalna skupština Ujedinjenih nacija. Samim tim zalaganja za hapšenje haških optuženika i organizovanje domaćih suđenja za ratne zločine predstavljala su vrhovnu jeres.

No to je bio samo vrh ledenog brega narastajućeg animoziteta prema Haškom tribunalu, koji su podsticali najviši velikodostojnici Srpske pravoslavne crkve. Od njih se moglo čuti da oni „ne bi tom sudu izručili ni svog psa". Nosioci akademskih zvanja iznedrili su krilaticu o „Hagu kao srpskom Hadu", državni funkcioneri su se i nakon 5. oktobra otvoreno rugali u lice tužiocima Haškog tribunala govoreći da se „Ratko Mladić krije u Srbiji kao što se Osama bin Laden nalazi u Beloj kući", da bi sve to dobilo epsku dimenziju kada su suđenja za ratne zločine počela da se porede sa rupama na svirali.

Time je samo potvrđeno da su zločini koje je u proteklim ratovima počinila srpska strana dela pojedinaca, ali da su iza njih stajale institucije i podrška većinskog dela naroda kome su pripadali egzekutori.

Bez obzira na to što su se u međuvremenu neki od optuženih našli u pritvoru Tribunala, serijal „Hag među nama" pokrenut je kao odgovor na ćutnju i poricanje najstravičnijih zločina za koje su odgovorne srpske snage, kao što je, na primer, genocid nad Bošnjacima iz Srebrenice, i kao način suprotstavljanja zvaničnoj propagandi koja je uporno ponavljala da je cilj Haškog tribunala da izvede na optuženičku klupu čitav srpski narod. Serijal je realizovan u saradnji Fonda za humanitarno pravo i dnevnog lista „Danas", a rubriku je osmislila i uređivala grupa advokata, pravnih eksperata, publicista, pisaca, istoričara i stručnjaka za pitanja tranzicione pravde iz domaćih i međunarodnih organizacija, okupljenih oko ideje da upornim iznošenjem činjenica utiču na stvaranje klime u kojoj će se pitanje odgovornosti i pravde za ratne zločine postaviti kao prioritetno pitanje srpskog društva. Ostaje da procenimo koliko se u tome uspelo.

Osim priloga Nataše Kandić „Teške optužbe svedoka" („Politika") i „Slobodan Milošević je nesposoban da se brani" Srđe Popovića („Danas", rubrika „Dijalog"), tekstovi su objavljeni u rubrici „Hag među nama" dnevnika „Danas", između 9. aprila 2004. i 9. juna 2005. godine. U atmosferi kada su najviši predstavnici izvršne vlasti Republike Srbije ispraćali haške optuženike kao državne heroje, ovaj serijal se pretvorio u javni apel za utvrđivanje krivično-pravne odgovornosti svih počinilaca i naredbodavaca ratnih zločina počinjenih na prostoru nekadašnje Jugoslavije.

Osim traženja pravde za žrtve, tekstovi u rubrici „Hag među nama" učinili su potpuno izlišnim sve pokušaje relativizovanja zločina koji počivaju na tvrdnjama tipa – „i drugi su to radili". Ako su ostali učesnici u krvavom balkanskom ratu počinili zločine, a jesu, onda je to problem njihovih država. Za ovu zemlju je najznačajnije da se oni koji su počinili takve stvari više ne skrivaju iza likova smernih, tihih komšija na koje niko ne obraća pažnju, jer oni to ne mogu biti. Stoga ova knjiga ne predstavlja samo doprinos na putu dosezanja pravde, već pre svega nastoji da pomogne ostvarenju društvene norme da krivci moraju da odgovaraju, što je u čitavom svetu već odavno postalo neka vrsta civilizacijske tekovine.

S. K.

Stevan Lilić

Kvalifikacije umesto argumenata

U javnom diskursu, eksponenti tzv. antihaškog lobija posebno naglašavaju pravne elemente. Međutim, tzv. pravni argumenti antihaškog lobija uopšte nisu pravno utemeljeni (već su po svojoj prirodi politički i ideološki). Ova prosta činjenica istovremeno potvrđuje da je u osnovi antihaškog lobija jedan antipravni lobi.

Pripadnici „pravne sekcije" antihaškog lobija kao svoj „krunski pravni argument" protiv Haškog suda najglasnije ističu njegov „sporni pravni osnov".

To čini i profesor Čavoški u svojoj knjizi „Hag protiv pravde" (1998), u kojoj, između ostalog, posvećuje posebno poglavlje baš temi „Sporni pravni osnov za obrazovanje Međunarodnog suda u Hagu" (str. 22–28). Tim povodom, profesor Čavoški ističe i sledeće: „A onda je Savet bezbednosti svojom Rezolucijom br. 827 od 23. maja 1993. godine uzeo sebi pravo da obrazuje ad hoc sud čija je nadležnost i vremenski i prostorno ograničena – počev od 1. januara 1991, a za teritoriju bivše SFRJ. Kako nikad do sada Savet bezbednosti nije obrazovao nijedan sud, valjalo je naći kakav-takav pravni osnov da ne bi baš ispalo da sila čini pravo. Pravni osnov je 'nađen' u širokom tumačenju odredbe u Glavi VII Povelje Ujedinjenih nacija (...)."

Suprotno utisku koji se može steći iz formulacije i argumentacije profesora Čavoškog kada koristi izraze kao što su „kakav-takav pravni osnov" i „da ne bi baš ispalo da sila čini pravo", sa pravne tačke gledišta činjenice ukazuju na suprotno.

Prvo, to što profesor Čavoški i pristalice antihaškog lobija smatraju da je pravni osnov Haškog suda „sporan" ne znači da pravnog osnova nema. Pravni osnov osnivanja Haškog tribunala jeste Glava VII Povelje Ujedinjenih nacija. Ovu činjenicu profesor Čavoški ne poriče – naprotiv, i sam kaže da je pravni osnov „nađen" u Glavi VII Povelje UN. Profesor Čavoški, međutim, „osporava valjanost" tog pravnog osnova. Drugim rečima, profesor Čavoški potvrđuje činjenicu, ali je drugačije kvalifikuje.

Kao što se vidi, profesor Čavoški nema pravni argument, već iznosi kvalifikaciju. U pravu je činjenica, bez obzira na naknadne kvalifikacije. Zbog toga se za njegovu tvrdnju i ne može reći da je pravna tvrdnja. U pravu vrednosna kvalifikacija (u smislu da je pravni osnov „sporan") ne znači da pravnog osnova nema. Dakle, „pravni argument" profesora Čavoškog svodi se na jednu antipravnu konstrukciju. Upućeni pravnici znaju da je ovo jedna „litigaciona taktika" iz arsenala advokatsko-parničarske tehnike (tzv. advokatski trik), koja ima za cilj da zbuni i dezorijentiše, a ne da brani neki stav pravnim argumentima.

Drugo, kada su u pitanju tvrdnje da je Savet bezbednosti doneo Rezoluciju (br. 827) „da ne bi baš ispalo da sila čini pravo", profesor Čavoški postupa na nešto drugačiji način. I ovde u nedostatku pravnih argumenata profesor Čavoški jednom jezičkom formulacijom imputira kako su članice Saveta bezbednosti „verovatno smatrale da sila čini pravo" (pa su zbog toga i donele Rezoluciju 827). Prema zamisli profesora Čavoškog, njegova „pravna" argumentacija treba da nas navede na zaključak da članice Saveta bezbednosti postupaju sa stanovišta sile, a ne prava. Po ovoj „logici" profesora Čavoškog i ostalih pristalica antihaškog lobija, Rezolucija SB UN br. 827 o osnivanju Haškog suda nije (pravna) odluka, već manifestacija sile.

Kako su članovi antihaškog lobija i profesori Pravnog fakulteta u Beogradu, u medijima je javno postavljeno pitanje: „Da li je Pravni fakultet u Beogradu postao 'antihaški bastion'?" Tim povodom profesor Oliver Antić, bivši dekan ovog Fakulteta i istaknuti predstavnik antihaškog pravnog lobija, rekao je (vidi: www.b92.net): „Problem je to što oni koji se zaista bave pozitivnim pravom znaju da je najveći broj pravnih problema prouzrokovao taj nelegalni i nelegitimni sud. A pošto je ovo mesto gde se izučava pravo, normalno je da ovde ima najviše ljudi koji se protive tom i takvom rušenju međunarodnog prava i tom i takvom jednom kvazisudu, kakav je zaista Haški tribunal."

Tom prilikom profesor Antić je propustio da podseti da u našem važećem (tzv. pozitivnom) pravu postoji Zakon (koji je 11. aprila 2002. godine potpisao Vojislav Koštunica) i koji, u članu 1, između ostalog, propisuje da se njime uređuje „...izvršenje obaveza koje za Srbiju i Crnu Goru proizlaze iz Rezolucije Saveta bezbednosti br. 827 (1993) i Statuta Međunarodnog krivičnog tribunala (...)". Dalje, u članu 2. ovog Zakona izričito piše i da je „...Međunarodni krivični tribunal obrazovan od strane Saveta bezbednosti Organiza-

cije ujedinjenih nacija...", kao i da su „...odredbe Statuta Međunarodnog krivičnog tribunala opšteprihvaćena pravila Međunarodnog prava".

Imajući navedeno u vidu, teško se može reći da su ocene profesora Antića o tome da je Haški sud „nelegalan i nelegitiman" i da predstavlja „rušenje" međunarodnog prava „valjani pravni argumenti". Studentima prava i onima koji se bave pozitivnim pravom profesor Antić ipak ostaje dužan da sa „pozitivnopravnog aspekta" objasni kako to da naš domaći Zakon koji ima punu pravnu snagu u stvari nema pravnu snagu. Posredi je još jedna antipravna konstrukcija antihaškog lobija.

Umesto zaključka, da podsetimo da su neki od najpoznatijih pripadnika antihaškog lobija sa Pravnog fakulteta u Beogradu zapravo bili u Hagu i „na pravno valjan način" svedočili pred „nelegalnim i nelegitimnim" Haškim sudom (prof. Smilja Avramov, prof. Ratko Marković) kao „svedoci odbrane" (tj. u korist optuženog S.Miloševića).

18. 2. 2005.

(Autor je predsednik udruženja „Pravnici za demokratiju")

Dragoljub Todorović

Nebulozna odluka Vrhovnog suda

Krajem prošle godine Vrhovni sud Srbije ukinuo je presudu Okružnog suda u Beogradu kojom je Saša Cvjetan osuđen na 20 godina zatvora zbog krivičnog dela ratni zločin protiv civilnog stanovništva, počinjenog 28. marta 1999. godine, u jednom dvorištu u Podujevu, kada je streljano 14 albanskih civila (deca, žene i starci), a petoro dece teško povređeno. Nekoliko meseci ranije u Vrhovnom sudu ukinuta je presuda, takođe Okružnog suda iz Beograda, kojom su osuđeni počinioci ratnog zločina izvršenog 22. oktobra 1992. godine tako što je iz autobusa na relaciji Sjeverin – Užice oteto i kasnije likvidirano 16 putnika bošnjačke nacionalnosti. S obzirom da su navedene presude jedine koje su razmatrane pred Vrhovnim sudom za navedeno krivično delo, to znači da je procenat ukinutih presuda za ratni zločin pred Vrhovnim sudom sto odsto.

Kada se radi o ukidanju presude Saši Cvjetanu, razlozi odluke Vrhovnog suda apsolutno su izvan prava i pravde, suda i zakona, sudske prakse i tumačenja propisa, izvan logike i zdravog razuma; potpuno su apsurdni i nebulozni. Reč je o drskoj i flagrantnoj zloupotrebi sudijske funkcije i visoke pravosudne institucije u dnevnopolitičke svrhe.

Prvi, osnovni, glavni i suštinski razlog za ukidanje presude Cvjetanu jeste taj što prvostepeni sud nije vodio istragu povodom izjave osuđenog Cvjetana da njegovom prvom saslušanju pred istražnim sudijom Okružnog suda u Prokuplju, na kome je u potpunosti, precizno, jasno i detaljno priznao izvršenje dela koje mu se stavlja na teret, nije prisustvovao branilac, iako je po zakonu morao prisustvovati. Iz spisa predmeta nesumnjivo i bez ikakve dileme proizlazi da je prvostepeno veće Okružnog suda u Beogradu ispravno, pravilno i zakonito postupilo kada je odbilo da sprovede istragu koju je tražio okrivljeni Cvjetan i njegova odbrana i to iz sledećih razloga:

1. U zapisniku o saslušanju Saše Cvjetana 24. maja 1999. pred istražnim sudijom Okružnog suda u Prokuplju Mijatom Bajovićem, na dva mesta je konstatovano da ispitivanju prisustvuje branilac po službenoj dužnosti Dragutin Stanković.

Sadržaj

- **Predgovor** 2
- Bogdan Ivanišević: **Praznine popunjene uobičajenim međunarodnim pravom** 5
- Srđa Popović: **Hag, nacionalni interes i „naš čip"** 8
- Vox populi: **„Jednom rečju, sramota"** 10
- Dokumenti: **Šta je, zapravo, istina** 12
- Nataša Kandić: **NATO nije kontrolisao OVK** 14
- Svedočanstva: **Znanje o zločinima** 16
- Srđa Popović: **Zemlja, ipak, nije ravna** 19
- Andrej Nosov: **Nek prljav veš ostane u kući** 21
- Dokumenti: **Da li je Srbija bila u ratu** 24
- Dokumenti: **Priznanja pred Haškim tribunalom** 27
- Bogdan Ivanišević: **Konstantno iznošenje flagrantnih neistina** 32
- Srđa Popović: **Nelagoda onih koji poriču zločine** 35
- Dokumenti: **„Dovesti u Zvornik i streljati"** 38
- Nenad Prokić: **Priznanja, krivice i presude** 42
- Dokumenti: **Priznanja o logoru Keraterm** 44
- Srđa Popović: **Lice „moralne svesti"** 50
- Svetlana Slapšak: **Pobeda miloševićevizma bez Miloševića** 52
- Dragoljub Todorović: **„Svemu mora doći kraj"** 54
- Miroslav Isaković: **Otvoreni pogled u istinu** 57
- Dokumenti: **U nebranom grožđu** 59
- Andrej Nosov: **Oni moraju u Hag** 64

- Nataša Kandić: **Pismo Advokatskoj komori Srbije** 66
- Nataša Kandić: **Teške optužbe svedoka** 67
- Jovan Nicić: **Brutalna primena sile** 71
- Dragoljub Todorović: **Sud štiti najodgovornije** 74
- Milanka Šaponja-Hadžić: **Izbatinaj, ubij, zabeleži** 77
- Dosije: **Godine zatvora za godine smrti** 82
- Dragoljub Todorović: **Ima li zločina ako se dogodio** 85
- Nataša Kandić: **Jake veze zaštitnika i štićenika** 88
- Dokumenti: **Ko je znao i kome je javljeno** 90
- Marko Vešović: **Mi u Hagu, Hag u nama** 92
- Danica Drašković: **Riplijevski zaplet riplijevskog generala** 95
- Svetlana Slapšak: **Ko gladnome naplaćuje dug** 97
- Bogdan Ivanišević: **Slučaj iz logora Čelebići** 99
- Milanka Šaponja-Hadžić: **Hitlerove čudesne ruke** 102
- Ivan Jovanović: **Nije zamka za nacionalne vođe** 105
- Sead Spahović: **Nema osude za krivično delo koje ne postoji u zakonu** 109
- Aleksandar Ignjatović: **Propisana komandna odgovornost** 111
- Omer Hadžiomerović: **Sve je „upisano"** 113
- Srđa Popović: **A mogao je da zna...** 114
- Ferida Duraković: **Svemir Slobodana Miloševića i suze majke Fatime** 116
- Dokumenti: **Haška optužnica protiv generala** 119
- Jasna Bogojević: **Svedok koga je stigla crvena ruža** 122
- Srđa Popović: **Srpska brižna javnost** 125
- Dokumenti: **Predmet „Šešelj": Pravo optuženog da se sam brani nije apsolutno** 128
- Aleksandar Bošković: **Događaji neprijatni po „našu stvar"** 131

- Nikola Samardžić: **Zadrigli bilmezi koji veruju u novi Zid** 133
- Milanka Šaponja-Hadžić: **Generale nema ko da šalje** 136
- Vox populi: **Ima li pilota u avionu?** 140
- Pavle Rak: **Samo guslari rade marljivo** 142
- Javor Rangelov: **Zločin mora da bude kažnjen** 145
- Dokumenti: **Generalima suditi u Hagu** 147
- Miljenko Dereta: **Međunarodni tribunal kao izgovor** 150
- Veseljko Koprivica: **Radovan na ramenu** 154
- Bogdan Ivanišević: **Šta presuda Radislavu Krstiću zaista kaže** 157
- Filip David: **Nekažnjeni zločini kad-tad izrone** 159
- Jovan Nicić: **I pred domaćim sudovima može se dokazati odgovornost nadređenih** 161
- Nataša Novaković, Andrej Nosov: **„Tata, šta si radio za vreme rata?"** 164
- Đorđe Đorđević: **„Naši" ili „njihovi" ratni zločini** 168
- Jelena Stevančević: **Konfuzija u odsustvu istinske političke volje** 171
- Nataša Kandić: **Samima sebi moramo da kažemo istinu** 173
- Marko Minić: **Državni poslovi** 176
- Marko Milanović: **Brana za samovolju optuženog** 178
- Milanka Šaponja-Hadžić: **Odsustvo kolektivnog stida** 181
- Vuk Drašković: **Dug prema istini** 184
- Karla del Ponte: **Pravda za žrtve** 186
- Bogdan Ivanišević: **„Osećala sam se mrtvom"** 190
- Jelena Stevančević: **Ključna karika u lancu odgovornih** 194
- Jovan Nicić: **„Imam još 3.500 paketa da isporučim i nemam rešenja"** 197
- Srđa Popović: **Slobodan Milošević je nesposoban da se brani** 200
- Sead Spahović: **Promene Krivičnog zakona aboliraju krivce** 203

- Bogdan Ivanišević: **Nacionalisti nemaju razloga za slavlje** 206
- Marko Milanović: **Glasno ćutanje o zločinu i kazni** 208
- Nataša Kandić: **Leševi su „jednostavno" nestali** 211
- Mr Ivan Jovanović: **Domaće zamke poricanja odgovornosti** 214
- Nataša Kandić: **U maniru Miloševićeve policije** 219
- Svetlana Đorđević: **Čovek koji je hodao vezanih nogu** 222
- Milanka Šaponja-Hadžić: **Šta će biti s „vukovarskom trojkom"** 224
- Dragoljub Todorović: **Od sramne istrage do njenog obustavljanja** 226
- Milorad Gajić: **Razrada mišljenja svog šefa** 229
- Dragoljub Todorović: **Vanpravni, nesudijski i neprofesionalni razlozi** 231
- Nataša Kandić: **Nekontrolisano širenje istine** 234
- Marko Milanović: **Iskustvo koje opominje** 237
- Nataša Kandić: **Ako zatreba, „izdajnike" likvidirati** 239
- Jovan Nicić: **Progoni, ubistva, deportacije...** 240
- Nataša Kandić: **Asanacija „duševnog mira"** 243
- Dragoljub Todorović: **Pukovnik Mrkšić: Ne gnjavi me** 246
- Radovan Kupres: **Pazi da ne pomenemo žrtve** 249
- Andrej Nosov: **Državni poslovi na televiziji** 252
- Dragoljub Todorović: **Akt kojim je počela drama jugoslovenskih naroda** 255
- Drago Pilsel: **„Bezuvjetna" cijena Gotovine** 260
- Milanka Šaponja-Hadžić: **Svi smo mi pomalo zločinci** 263
- Aleksandar Bošković: **Srbija između Evrope i centra „Sava"** 265
- Marko Milanović: **Neposredni izvršioci i naredbodavci** 267
- Majkl Farhar: **Izvrnuta slika u ogledalu** 270
- Bogdan Ivanišević: **Jedno je zločin, drugo je verbalni delikt** 273

- Stevan Lilić: **Kvalifikacije umesto argumenata** 276
- Dragoljub Todorović: **Nebulozna odluka Vrhovnog suda** 279
- Jovan Nicić: **Dug je put do pravde** 282
- Milanka Šaponja-Hadžić: **Činjenice nema ko da čuje** 285
- Dragoljub Todorović: **Odluka na osnovu lažnih premisa** 288
- Nemanja Stjepanović: **Kako je novinar „Kurira" iznervirao Florans Artman** 294
- Jasna Bogojević: **Usporeni genocid** 297
- Vladimir Milovanović: **Ja sam student BU!** 299
- Dragan Popović: **Bez suđenja NN izvršiocima** 302
- Lakić Đorović: **Crni tragovi vojnog pravosuđa** 305
- Bogdan Ivanišević: **Pukovnik koji se seća samo jednog ubistva** 310
- Jasna Bogojević: **Kultura pod bombama** 313
- Ana Uzelac: **Most na Belaji nije sakrio civile** 315
- Dokumenti: **Diskretno postavljeni branilac** 318
- Ljiljana Helman: **Pravda na nišanu rizika** 321
- Dragoljub Todorović: **Biolog na „braniku srpstva"** 324
- Refik Hodžić: **Pravda po međunarodnim standardima** 327
- Matijas Helman: **Uglavnom u Bosnu** 330
- Marko Milanović: **Ili im sudi, ili ih izruči** 333
- Nataša Kandić: **Na dnevnom redu – „otimanje"** 336
- Pavle Rak: **Bratski doprinos opštoj propasti** 338
- Predrag Dejanović: **Ništa se ne događa, prerađujemo prošlost** 340
- Jovan Nicić: **Srebrenica van osnovane sumnje** 343
- Marijana Toma: **Kako mrtve spasti tišine** 348

Izdavač:
Fond za humanitarno pravo

Za izdavača:
Nataša Kandić

Urednik:
Slobodan Kostić

Lektura i korektura:
Jelena Vuković

Grafičko oblikovanje:
Dejana i Todor Cvetković

Tiraž:
1000 primeraka

Štampa:
Publikum

ISBN: 86-82599-65-1

Copyright © 2005. Fond za humanitarno pravo

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

343. 131. 8 : 341. 645. 5 (046)
341. 322. 5 : 343. 11 (4 - 12) (046)
341. 4 : [316.4 : 172. 4 (046)

HAG među nama : zbornik tekstova /
[urednik Slobodan Kostić]. - Beograd : Fond
za humanitarno pravo, 2005 (Beograd :
Publikum). - 357 str. ; 24 cm. - (Edicija
Pod lupom)

Tiraž 1.000.

ISBN 86-82599-65-1

a) Међународни кривични трибунал за бившу
Југославију (Хаг) b) ратни злочини -
Судски процеси - Југоисточна Европа c)
Транзициона правда d) Истина - Етички
аспект
COBISS .SR - ID 127620620